

OBSAH

Předmluva	7
<i>Kapitola I</i>	
OD PAŘÍŽSKÉ KOMUNY K JEDNOTĚ Z ROKU 1905. PORÁŽKA OPORTUNISMU A BOJ PROTI IMPERIALISTICKÉ VÁLCE (1871—1917)	11
1. Obroda francouzského dělnického hnutí a úloha Francouzské dělnické strany	15
<i>Dělnické hnutí a zánik Komuny</i>	15
<i>Vznik Francouzské dělnické strany</i>	16
<i>Francouzská dělnická strana a boj dělnické třídy</i>	19
2. Imperialismus a rozvoj oportunistu	23
<i>Kořeny oportunistu</i>	24
<i>Dreyfusova aféra a úpadek oportunistu</i>	27
3. Od jednoty z roku 1905 k imperialistické válce	30
<i>Jednota z roku 1905 a její slabiny</i>	31
<i>Charta z Amiensu a anarchosyndikalismus</i>	34
<i>Přípravy na válku</i>	35
4. Od »posvátné jednoty« k prvním masovým hnutím proti imperialistické válce	38
<i>Úpadek socialistické strany a II. internacionály</i>	39
<i>První reakce proti válce — Zimmerwald a Kiental</i>	40
<i>Rok 1917</i>	44
<i>Stručné závěry</i>	46
<i>Kapitola II</i>	
OD ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE KE SJEZDU V TOURS — PROTI IMPERIALISTICKÉ VÁLCE A ZA PŘIPOJENÍ KE KOMUNISTICKÉ INTERNACIONÁLE (ŘÍJEN 1917—PROSINEC 1920)	49
1. Boj proti válce a porážka sociálšovinistů (říjen 1917 až 11. listopad 1918)	49
	595

2. Růst masového hnutí proti imperialistické politice velkoburžoazie	53
<i>Imperialistická politika francouzské velkoburžoazie</i>	53
<i>Boj francouzského lidu proti intervenci</i>	56
3. Vznik III. internacionály (Komunistické internacionály) a Francouzská socialistická strana	60
<i>Diktatura proletariátu jako nejvyšší forma demokracie</i>	61
<i>Štrasburský sjezd</i>	65
4. Kampaň za připojení ke Komunistické internacionále	66
<i>II. kongres Komunistické internacionály a delegace Francouzské socialistické strany</i>	69
<i>Masové hnutí za připojení ke Komunistické internacionále</i>	72
5. Sjezd v Tours a připojení ke Komunistické internacionále (prosinec 1920)	73
<i>Stručné závěry</i>	78

Kapitola III

PROTI OBSAZENÍ PORÚŘÍ. PROLETÁŘSKÝ INTERNACIONALISMUS (1921—1923)	80
1. Nové podmínky boje za III. kongres Komunistické internacionály	80
<i>Všeobecná krize kapitalismu</i>	81
<i>Třetí kongres Komunistické internacionály a heslo »K masám!«</i>	82
2. Období od sjezdu v Tours do sjezdu v Marseille (prosinec 1921)	84
<i>Po sjezdu v Tours</i>	85
<i>Dobrodružná a reakční politika »národního bloku«</i>	87
<i>První sjezd (Marseille 25.—30. prosince 1921)</i>	89
3. Boje kolem jednotné fronty	93
<i>Spojit stranu s politikou jednotné fronty</i>	94
<i>Druhý sjezd a vyloučení oportunistů (Paříž 15.—19. října 1922)</i>	96
<i>Vytvoření jednotné všeobecné konfederace práce (CGTU)</i>	97

<i>Podíl strany na sjednocení demokratických sil</i>	460
<i>Stručné závěry</i>	462

Kapitola XIV

ZA MÍR V ALŽÍRSKU A PROTI ÚPADKU DEMOKRACIE (LEDEN 1956—KVĚTEN 1958)	465
---	-----

1. Úsilí o změnu politiky	465
<i>Za vládu, která by se opírala o všechny levicové síly</i>	465
<i>XX. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu</i>	471
<i>Zasedání ústředního výboru FKS v Saint-Ouen</i>	473
<i>XIV. sjezd Francouzské komunistické strany: Za budoucnost ve znamení sociálního pokroku, míru a národní velikosti (Le Havre 18.—21. července 1956)</i>	477
2. Útoky reakce za událostí kolem Suezského průplavu a Maďarska	484
<i>Protikomunistické útoky kolem událostí v Maďarsku a za neúspěšného suezského dobrodružství</i>	487
3. Zostření války v Alžírsku a degradace demokracie (leden 1957—jaro 1958)	494
<i>Protiofenzíva reakce</i>	495
<i>Budoucnost Francie závisela ve značné míře na úspěšném zakončení bojů za mír v Alžírsku</i>	496
<i>Kdo bude rychlejší, fašistické bandy, nebo demokratické síly?</i>	499
<i>Čtyřicáté výročí Velké říjnové socialistické revoluce a konference komunistických a dělnických stran</i>	501
<i>Fašistické nebezpečí se vyhraňuje</i>	504
<i>Stručné závěry</i>	507

Kapitola XV

PROTI REŽIMU OSOBNÍ MOCI A ZA SKUTEČNOU DEMOKRACII (KVĚTEN 1958—1964)	510
---	-----

1. Spiknutí z 13. května a nastolení režimu osobní moci	510
<i>Konec čtvrté republiky</i>	510
<i>Celostátní konference Francouzské komunistické strany (Montreuil 17. července 1958)</i>	513

<i>Záříjové referendum a listopadové volby do Národního shromáždění v roce 1958</i>	516
2. Úsilí o jednotný postup v boji proti osobní moci a za skutečnou demokracii — ústřední téma XV. sjezdu Francouzské komunistické strany (Ivry 24.—28. června 1959)	519
<i>Nářízení z ledna 1959 a obecní volby</i>	520
<i>XV. sjezd a program komunistické strany bojující za skutečnou demokracii (Ivry 24.—28. června 1959)</i>	522
<i>»Za každou cenu vytvořit jednotnou frontu dělnické třídy, za každou cenu soustředit v jednom boji dělnickou třídu a střední vrstvy!«</i>	523
<i>Další pokračování reakční vládní politiky a první odvetné akce lidových mas</i>	526
<i>Porada 81 komunistických stran (Moskva, listopad 1960)</i>	528
3. Naléhavý požadavek: mír v Alžírsku	531
<i>Režim osobní moci zatáhl Francii ještě hlouběji do války s Alžírskem</i>	531
<i>Fašistická vzpoura z ledna 1960 byla potlačena</i>	535
<i>Jednota všech sil v boji za uzavření míru s Alžírskem</i>	538
4. XVI. sjezd Francouzské komunistické strany: »Vyhýbat se všemu, co nás rozděluje, rozvíjet vše, co nás spojuje!« (Saint-Denis 11.—14. května 1961)	541
<i>Cesta k nastolení skutečné demokracie</i>	542
<i>Perspektiva společného boje demokratických sil</i>	544
5. Od XVI. sjezdu k XVII. sjezdu Francouzské komunistické strany	547
VŠEOBECNÉ ZÁVĚRY	554
DOSLOV	574
SJEZDY FRANCOUZSKÉ KOMUNISTICKÉ STRANY	577
ŽIVOTOPISNÉ POZNÁMKY	583

4. Francouzská komunistická strana v obtížné zkoušce — stanovisko k porúrské otázce	100
<i>Strana proti obsazení Porúří</i>	101
<i>Komunistická strana jako organizátorka masových akcí</i>	104
<i>Stručné závěry</i>	107

Kapitola IV

PROTI VÁLKÁM V MAROKU A V SÝRII. ZA ORGANIZACI NOVÉHO TYPU (LEDEN 1924—LÉTO 1926)	109
1. Blok dělníků a rolníků	109
<i>Třetí sjezd v Lyonu (leden 1924) a heslo »Blok dělníků a rolníků«</i>	110
<i>Volby v květnu 1924</i>	112
2. Kapitulace »levicového bloku«	114
<i>Politika »levicového bloku«</i>	114
<i>Dawesův plán</i>	116
<i>Vzdělávat a organizovat masy</i>	118
3. Komunistická strana jako organizátorka bojů dělnické třídy proti válce v Maroku	120
<i>Válka v Maroku je válka imperialistická</i>	120
<i>Strana vede kampaň proti válce</i>	121
<i>Organizování a vývoj boje proti válce v Maroku</i>	124
<i>Jednotná fronta na postupu</i>	125
<i>Stávka z 12. října proti válce v Maroku</i>	127
4. Stranické buňky v závodech jako základna reorganizace strany	130
<i>Pátý kongres Komunistické internacionály</i>	130
<i>Snahy o reorganizaci FKS a její IV. sjezd v Clichy (17. až 21. ledna 1925)</i>	133
5. Sjezd v Lille (20.—26. června 1926)	137
<i>Stručné závěry</i>	138

Kapitola V

BOJ STRANY PROTI ÚKLADŮM BURŽOAZIE A PROTI SKUPINĚ BARBÉ-CÉLOR (1926—1931)	141
1. Reakční vlády »národní jednoty«	141
<i>Hospodářská a sociální ofenzíva monopolů</i>	141

<i>Protisovětská politika francouzského imperialismu a Briandova pacifistická demagogie</i>	143
<i>Politika francouzského imperialismu v Alsasku</i>	145
2. Za jednotnou frontu proti politice vlád tzv. národní jednoty	148
<i>Taktika »třídy proti třídě« a boj strany proti oportunistu a trockismu</i>	150
<i>Volby v dubnu 1928</i>	153
3. Proti válce a úkladům buržoazie. Vliv sektářské skupiny oslabuje stranu (květen 1928—červenec 1930)	157
<i>VI. sjezd strany v Saint-Denis (31. března—7. dubna 1929)</i>	158
<i>1. srpen 1929 ve znamení manifestací proti válečnému nebezpečí. Protistranický komplot</i>	160
4. Rozkladná činnost skupiny Barbé-Célor a boj za jednotu strany	164
<i>Boj uvnitř strany a rozkladná činnost skupiny Barbé-Célor</i>	165
<i>Zasedání ústředního výboru a boj proti podvrtné skupině (červenec 1930)</i>	167
<i>Skupina Barbé-Célor odmítá provádět politiku strany</i>	170
<i>Ideologický a politický boj za zneškodnění skupiny</i>	173
<i>Stručné závěry</i>	174

Kapitola VI

SVĚTOVÁ HOSPODÁŘSKÁ KRIZE A RŮST FAŠISMU. VYTVOŘENÍ JEDNOTNÉ FRONTY (1932—léto 1934)	177
1. Světová hospodářská krize	178
<i>Hospodářská krize a její důsledky</i>	179
<i>VII. sjezd Francouzské komunistické strany v Paříži (11.—19. března 1932)</i>	181
<i>Volby z 1. a 8. května 1932. Komunistická strana jako organizátorka masových akcí</i>	184
2. Boj strany proti růstu fašismu ve Francii	188
<i>Nastolení hitlerovského režimu v Německu</i>	188

<i>Snaha Francouzské komunistické strany uchránit Francii hanby fašismu</i>	191
3. Odvetná opatření dělnické třídy po fašistickém převratu v únoru 1934	196
<i>Fašistický převrat ze 6. února</i>	196
<i>Rozhodující úloha komunistické strany: 9. únor</i>	198
<i>12. únor</i>	200
4. Proti Doumerguově vládě za jednotnou frontu (únor až květen 1934)	201
<i>Rozmach masového hnutí</i>	204
5. Celonárodní konference v Ivry a podepsání dohody o akční jednotě socialistů a komunistů	206
<i>Celonárodní konference v Ivry (23.—26. června 1934)</i>	207
<i>Podepsání dohody o akční jednotě</i>	212
<i>Stručné závěry</i>	215

Kapitola VII

VÍTĚZSTVÍ LIDOVÉ FRONTY A ÚSILÍ KOMUNISTICKÉ STRANY O SJEDNOCENÍ FRANCOUZSKÉHO NÁRODA (1934—1936)	218
1. Komunistická strana vydala heslo »Za lidovou frontu!«	218
<i>Masy souhlasí s heslem »Za lidovou frontu!«</i>	220
<i>První úspěchy z léta 1935</i>	222
<i>VII. kongres Komunistické internacionály (červenec až srpen 1935)</i>	225
2. Upevnění lidové fronty	227
<i>Lavalova vláda a nová ofenzíva monopolů</i>	227
<i>Program lidové fronty</i>	230
<i>Organizace lidové fronty a upevnění jednoty dělníků</i>	232
<i>Sjezd v Toulouse a opětné sjednocení odborů (březen 1936)</i>	234
3. VIII. sjezd Francouzské komunistické strany a jednota francouzského národa (Villeurbanne 22.—25. ledna 1936)	236
<i>200 rodin, které zradily národní zájmy</i>	236
<i>Nutnost silné a masové komunistické strany</i>	240
4. Vítězná cesta lidové fronty	242

<i>Vítězství lidové fronty (26. dubna—3. května 1936)</i>	242
<i>»Vše pro lidovou frontu, vše pomocí lidové fronty«</i>	244
<i>Červnové stávky roku 1936 a Matignonské dohody</i>	245
<i>Je třeba umět připravovat budoucnost</i>	248
<i>Bilance úspěchů lidové fronty</i>	250
<i>Stručné závěry</i>	253

Kapitola VIII

PRO ZÁCHRANU MÍRU A FRANCIE (LÉTO 1936—ZÁŘÍ 1939)	255
1. Proti fašistické intervenci ve Španělsku a pro uskutečnění programu lidové fronty	255
<i>Heslo francouzské lidové fronty: »Sjednotit národ proti hitlerovskému nebezpečí«</i>	256
<i>Komunistická strana solidární s republikánským Španělskem</i>	258
<i>»Přestávka« oslabila lidovou frontu</i>	260
<i>Pro sjezd lidové fronty</i>	261
2. IX. sjezd Francouzské komunistické strany (Arles 25.—29. prosince 1937)	263
<i>Francie lidové fronty</i>	263
<i>Pro demokratickou a francouzskou zahraniční politiku</i>	264
<i>Pro postup vpřed</i>	266
<i>Růst Francouzské komunistické strany</i>	268
3. Mnichovská zrada a rozklad lidové fronty	269
<i>Zrada velkoburžoazie</i>	271
<i>Mnichovská kapitulace (29. září 1938)</i>	274
<i>Daladierova zákonná nařízení a stávka 30. listopadu 1938</i>	277
4. Obrana Francie před hitlerovskou hrozbou a zradou páté kolony	279
<i>Národní konference strany v Gennevilliers (21. ledna 1939)</i>	279
<i>Začátek druhé světové války</i>	282
<i>Sabotáž francouzsko-sovětských jednání</i>	283
<i>Stručné závěry</i>	284

Kapitola IX

ZRADA TRUSTŮ: »PODIVNÁ VÁLKA« A VICHISTICKÝ
REŽIM (ZÁŘÍ 1939—KONEC ROKU 1942) 287

1. »Podivná válka« vydala Francii Hitlerovi (září 1939
až červen 1940) 287
 - Zrada trustů a »podivná válka«* 289
 - Protikomunistický útlak a likvidace demokracie* 291
 - Odzbrojená Francie před hitlerovským vpádem* 295
2. Vichistická zrada a zrod hnutí odporu 298
 - Lživost »národní revoluce«* 299
 - Francouzská komunistická strana stanovila perspek-
tivy osvobozeneckého boje* 302
 - První akce proti okupantům a jejich přísluhovačům* 305
 - Heslo Národní fronty (15. května 1941)* 307
3. Hitlerovská agrese proti SSSR a rozšíření francouz-
ského hnutí odporu (22. června 1941—listopad 1942) 309
 - Odpověď na teror rozpoutaný okupanty a jejich při-
sluhovači* 310
 - Německá porážka u Moskvy a národní boj proti oku-
pantům a jejich přísluhovačům* 313
 - Stručné závěry* 316

Kapitola X

BOJ FRANCOUZSKÉ KOMUNISTICKÉ STRANY ZA NÁ-
RODNÍ OSVOBOZENÍ (LISTOPAD 1942—KVĚTEN 1945) 319

1. Vítězství Sovětské armády ukázalo perspektivy národ-
ního povstání 319
 - Jednota národa se uskutečňovala v boji proti okupan-
tům* 320
 - Velkoburžoazie usilovala za podpory anglo-ameríc-
kého imperialismu o zpomalení sjednocování a akti-
vity lidových mas* 321
 - Sjednocení Všeobecné konfederace práce a vytvoření*
Národní rady hnutí odporu 322
 - Komunistická strana ukázala perspektivy národního*
povstání 324

2. Sjednocení sil hnutí odporu a příprava národního povstání	325
<i>Rozpuštění Komunistické internacionály</i>	328
<i>Rozvinutí ozbrojeného boje</i>	329
3. Úloha Francouzské komunistické strany v národním povstání a při osvobozování francouzského území	332
<i>Odpověď na nacistický teror a překonat pokusy o rozštěpení hnutí odporu</i>	333
<i>Rozšíření hnutí proti okupantům připravilo půdu národnímu povstání</i>	335
<i>Národní povstání</i>	337
4. Boj Francouzské komunistické strany za vítězství a velikost Francie	342
<i>Politika Francouzské komunistické strany: Sjednotit se, bojovat, pracovat</i>	342
<i>Překážky obrody Francie</i>	345
<i>Zásah lidových mas umožnil první rozhodnutí v zájmu národa</i>	347
<i>Stručné závěry</i>	351

Kapitola XI

ZA OBRODU FRANCIE (KVĚTEN 1945—KVĚTEN 1947)	355
1. Sjezd Francouzské komunistické strany: Obroda, demokracie, jednota (Paříž 26.—30. června 1945)	355
<i>Obroda Francie</i>	355
<i>Obnova demokracie</i>	357
<i>Jednota dělnické třídy — záruka jednoty národa</i>	358
<i>Komunistická strana ve službách Francie</i>	360
2. Zvýšit opět výrobu a vrátit slovo lidu (červenec 1945—leden 1946)	362
<i>Velkoburžoazie, zatlačená do defenzivy, se snaží získat čas</i>	362
<i>Takzvaná politika třetí síly oslabuje boj proti finančnímu kapitálu</i>	364
<i>Bitva o výrobu a boj strany za odstranění režimu prozatímních institucí</i>	365

<i>Generál de Gaulle odmítá vládnout podle zásad demokracie</i>	370
3. Dát Francii ústavu a umožnit nové úspěchy demokracie	371
<i>Ústava z roku 1946</i>	371
<i>Znárodnění — demokratické a národní opatření</i>	374
<i>Sociální vymoženosti z roku 1946</i>	375
4. Zaručit demokratické vymoženosti osvobození	378
<i>Vytváření demokratické linie; interview Maurice Thoreze listu Times (18. listopadu 1946)</i>	378
<i>Počátek války ve Vietnamu</i>	382
<i>Uspokojit požadavky dělnické třídy a lidových mas</i>	386
<i>První porušení Jaltské a Postupimské dohody Angličany a Američany</i>	387
<i>Vytlačení komunistických ministrů z vlády</i>	389
<i>Stručné závěry</i>	391

Kapitola XII

KOMUNISTICKÁ STRANA PROTI ZOTROČENÍ FRANCIE. ZA NÁRODNÍ NEZÁVISLOST A MÍR (KVĚTEN 1947—JARO 1953)	394
1. XI. sjezd Francouzské komunistické strany a obrana národní nezávislost (Štrasburk 25.—28. června 1947)	394
<i>Marshallův plán ohrožuje nezávislost Francie</i>	395
<i>XI. sjezd Francouzské komunistické strany</i>	396
<i>Obecní volby a zasedání ústředního výboru FKS ve dnech 29.—30. října 1947</i>	398
2. Boj za mír se stává rozhodující otázkou (podzim 1947 až léto 1950)	401
<i>Boj dělnické třídy proti poklesu životní úrovně a zotročování Francie</i>	402
<i>Atlantický pakt — agresivní pakt namířený proti míru a nezávislosti národů</i>	404
<i>Mír se stal rozhodující otázkou</i>	406
<i>Vznik mírového hnutí</i>	408
<i>XII. sjezd Francouzské komunistické strany (Gennevilliers 2.—6. dubna 1950)</i>	410
	603

3. Odpověď mírových sil na hrozbu atomové války (1950—jaro 1953)	412
<i>Svět podporuje Stockholmskou výzvu</i>	412
<i>Volby do zákonodárného orgánu v roce 1951</i>	413
<i>Integrace Evropy vede ke vzkríšení německého imperialismu a militarismu</i>	415
<i>Spiknutí proti straně a odpověď dělnické třídy a lidových mas</i>	417
<i>Boj za správné uplatňování politiky XII. sjezdu</i>	419
<i>Stručné závěry</i>	422

Kapitola XIII

FRANCOUZSKÁ KOMUNISTICKÁ STRANA PRO ÚPLNOU ZMĚNU POLITIKY (1953—1956)	425
1. XIII. sjezd Francouzské komunistické strany	425
<i>Zasedání ústředního výboru 16.—17. června 1953</i>	426
<i>Stávky na podzim 1953</i>	427
<i>Otázka nezávislosti a míru ústředním tématem francouzského politického života</i>	428
<i>Proti vládní politice národní rezignace</i>	430
<i>XIII. sjezd Francouzské komunistické strany (Ivry 3. až 7. června 1954)</i>	432
2. Konec války v Indočíně a boj proti znovuvyzbrojení revanšistického Německa	436
<i>Zastavení palby v Indočíně a Ženevské dohody</i>	436
<i>Boj proti Evropskému obrannému společenství a znovuvyzbrojení Německa</i>	438
<i>Počátek války v Alžírsku</i>	442
<i>Uznání práva na nezávislost národů koloniálních zemí</i>	444
3. Za jednotu dělnické třídy a sjednocení demokratických sil, klíč k politické změně	448
<i>Kampaň strany proti iluzím »neokapitalismu« a »třetí cesty«</i>	449
<i>Vzrůst úsilí o změnu francouzské politiky</i>	454
<i>Aktivizace boje za mírovou koexistenci</i>	456
<i>Volby z 2. ledna 1956 projevují vůli po politické změně</i>	459